

19 березня

Сумнівів не лишилось — Фрукту подобається Барбі.

Він сидить позаду неї й на всіх уроках гладить її волосся (довжелезне, найдовше у класі). Барбі це, видно, дуже подобається — вона присувається ближче і сидить, не рухаючись.

Страждання оповили мою душу. Мама вчора запитала: «Що тобі, доцю? Хто тебе не любить, хто тобі не годить?». Я лежала на ліжку й дивилась у стелю. Буркнула щось і відвернулася. На цьому розмова закінчилась. Добре, що мама ніколи нічого не випитує, — вважає, що ми з Олесею, коли захочемо щось розповісти, то зробимо це без розпитувань.

Вчора ходила на дискотеку в «Орфей». Женьку знову запросив на медляк якийсь хло'. Більше нічого грандіозного не сталося. Півдискотеки стояли колом, під «Freestyler»¹ витріщались на брейк-данс². Ні, класно, звичайно, танцюють, Женька казала, що хтось із її залицяльників навіть мав перше місце на обласних змаганнях, але дивитись на це піввечора якось не дуже весело.

---

¹ «Freestyler» — сингл фінського гурту «Bomfunk MC's». На початку 2000-х був дуже популярний у Європі.

² Брейк-данс — стиль вуличного танцю, один із найвідоміших стилів хіп-хоп танцю. В Україні був популярний серед молоді з 1980-х, пік популярності припав на 1990-ті — початок 2000-х, зараз у певних середовищах його також танцюють. Танець включає різноманітні обертання, присяди, раптові падіння на спину, живіт, сідниці, впирання обома руками, а частіше однією, в підлогу і в цей час виконання різноманітних рухів ногами. Переважно брейк-данс танцюють хлопці, хоча трапляються і брейк-дансерки — дівчата.

А, ще дещо. Женька була у білій футболці, і її дуже гарно підсвічувало фіолетовим. Зі світломузикою так завжди: біле кльово світиться фіолетовим. Я теж захотіла білий светр або футболку.

Коли йшли додому, Женька запитала мене і Галку, чи ми не ображаємося, що її запрошують на медляки, а нас ні. Я в шоці, як можна таке запитувати.

Вдома постановила собі, що до 1 травня в «Орфей» не ходитиму. Він реально заважає мені жити! Ходжу потім як причмелена і думаю про всякі дурниці замість того, щоб вчитися! А скоро екзамени, і три з них — усні! І до кожного треба вивчити по 25 білетів!

23 березня

Сьогодні думала поговорити з Мамцею — попросити, щоб пересадила нас. Але не тому, що через прохід від мене сидить Барбі, а за нею — Фрукт (хоча через це теж!!). А тому, що з іншого боку, через ряд від мене, сидить Десятов і постійно на мене дивиться. Підпирає рукою голову, повертається до мене — і витріщається.

На фізиці перекидалися з Женькою записками. Вона не розуміє, чого я нервуюся. Може, не вірить, що я подобаюся Десятову? Каже, якщо мене це так драгує, можна спробувати з ним поговорити. Я питаю: «Сказати, що він гальмо і хай навіть не думає про мене мріяти?». Вона: «Ні, це жорстоко. Краще скажи, що його кінцева швидкість дорівнює нулю». Так, мовляв, буде м'якше.

Але насправді я нервуюся не тому, що його кінцева швидкість дорівнює нулю. Все-таки він симпатяга: високий і класний. Але штука в тому, що він подобається Галці! Моєму дорогому, завжди усміхненому Пампушкю! А Пампушок мені у сто разів важливіша, і я не хочу, щоб з її лица зійшла усмішка, не хочу, щоб наші стосунки зіпсувалися через те, що я подобаюся Десятову. Тож я зроблю все, щоб вона цього не помітила.

Звісно, з Десятовим говорити я не збираюся — ще зробить з мене дурну, мовляв, що це ти собі навигадувала. Ліпше відразу з Мамцею — вона ж класний керівник, мала б якось вирішити цю проблему!

А взагалі, це ми з Женькою винні в тому, що Галі подобається Десятов. Просто вона якось була його книжкою по голові — вже не пам'ятаю за що... І ми по приколу сказали, буцім вона до нього нерівно дихає. Галка відмазувалась, а потім взяла і закохалася. Якби ми цього не сказали, вона на нього й уваги не звернула б. Коротше, навіювання — це тема. Тільки треба її використовувати розумно, а не так, як вийшло з Галею й Десятовим.

От якби навіяти собі, що я байдужа до Фрукта...

...Прийшла зі школи й довго слухала «Ветер надежды», «Восемнадцать мне уже» і ще деякі пісні, які крутять в «Орфеї». Щодо «Восемнадцать мне уже» й гурту «Руки вверх», то це, ясен перець, вершина тупості. Колись по телевізору я натрапила на їхній концерт — і просто прозріла від фанатичних облич, заплаканих під пісню «Потому что есть Алёшка у тебя». Причому мене дуже приколює такий момент:

у російській мові треба казати «об Алёшке», але Сірожа Жуков* співає «а Яльошке» — певно, надіється, що так ці рядки звучатимуть сексуальніше. Або от песня-хоть-тресні «Аяй девчонка, где взяла такие ножки». Видно, що чувак тупо не доганяє фізіології.

А чого я слухала вдома «Восемнадцать мне уже» — по-перше, ця пісня — ще куди не йшло. А по-друге — і це головне — її крутять в «Орфеї».

...Хочу постригтись і пофарбуватись. Щоби повністю змінити імідж.

Але не хочу псувати волосся.

4 квітня

Грандіозна подія: після канікул Мамця нас пересядила.

Було багато різних варіантів, але результат, по-моєму, найкращий з усіх. Я сиджу біля стіни за третьою партою з Сашком Марчуком. Позаду — Галка-Пампушечок і Щепак. Барбі з Вікою сидять тепер переді мною (Мамця не наважилася їх розсадити, бо це був би скандал). Женька з Фруктом — у середньому ряду за останньою партою. Десятів — дуже далеко, за першою партою перед учительським столом.

---

* Сергій Жуков — соліст російського гурту «Руки вверх!», дуже популярного в Росії, Україні та, напевно, інших країнах СНД з другої половини 1990-х — у 2000-х. Мабуть, у певних колах популярного й дотепер.